

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

De bruidschat Israels, of onderwys der Hebreeuwsche spraakkunst

Soesman, Eleasar

Amsterdam, 1741

Op de hebreeuwsche spraak-kunst en de hebreeuwsche en
chaldeeuwsche woordenboeken. door Eleasar Soesman.

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11855](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11855)

OP DE HEBREEUWSCHE SPRAAKKUNST,

E N D E

HEBREEUWSCHE EN CHALDEEUWSCHE WOORDENBOEKEN.

D O O R

E L E A S A R S O E S M A N.

Doen Gods Almachten wil, den Aardbol had gegrond;
't Gesternten, Zon en Maan, in 't uitgebreiden rond
Van 't blaauw Azuur Gewelf, geplaatst; deez Aard' met Dieren,
De Zee met Visschen, en 't Gevogelt om te zwieren
Door eene Zee van Lucht; 't Gebloemten tot cieraad
Ontsproot, reez uit der Aard, gelyk de Dageraad,
Het pronkstuk der Natuur, dat Aardsch en Hemelsch Wezen,
Waar in het Goddlyk beeld des Scheppers was te leezen.
't Gezang der Engelen, klom op tot Godes Throon;
En Adam praalden als het voorbeeld van Gods Zoon.
De Vorst der Duisternis, op zyn geluk gebeten,
Dagt door verleiding, al zyn Zaad aan eene Keten.
Van rampen zonder tal, en eindeloos verdriet
Te kluiſtren, en door-list te gronden zyn gebiedt.
Zyn helse wensch gelukt. Men hoort de Wind ontfteken;
De Dieren vluchten, en de vreugd van d' Aard geweken,
Verandert alles in een naare en duistren nacht.
Hoe juicht de Duivel, daar hy ziet ten val gebragt,
Hem wien de Heerschappy der Aarde was gegeeven!
Schoon Adam door den dood moest ingaan in het leeven:
Want Godes wysheid, die Messias had gestelt,
Als Vorst des Vredes, om de banden en 't geweld
Van 't woedend duistren Ryk, met macht van een te scheuren,
Ontdekt het diep Geheim. Men zag de Hemel-Deuren
Geopent; en God daalde omringt met schitterend licht:
Beloofte den Engel, van zyn Goddlyk Aangezicht;
Het waare Vrouwe-zaad; dat eenmaal zou vertreden
Dien Kop vol zwadder; om den Mensch in 't Eeuwig Eden,
Een beter leven, als de dood hem had ontroof
Te schenken. Gods Genade uit ramp hem Heil beloofte.
Die Heuchelyke Taal, deed Adam vrolyk zingen:
Terwyl de woorden Gods, 't benaauwden Hart doordringen,
Ontfonkt het rein Geloof een nieuw en Hemelsch vuur,

Een vlam van liefden in zyn borst, waat voor Natuur,
En al wat slaaffch gezind, ontstoken had zyn zinnen
Verdwynt; om God niet Aardsch, maar Hemelsch te beminnen.
Beminnelyke Taal, gevloeid uit Godes Mond;
Het vaste Fondament van 't Eeuwig Vree-Verbond:
Geloofst door Abraham, bevestigt door Profeteen:
Volbragt in Davids Zaad, nu op zyn Throon gezeten.
Gelukkige Adam, die deez Woorden hebt gehoort!
De grooten Abraham, door Gods stem aangespoort
Verliet zyn Vaderland, en zocht in 't ommezwerwen,
Door zynen Heer en Zoonden Hemel te verwerven.
Vorst Moses, die de Wet op zyne Schoudren tof,
Wyst met zyn vinger aan, dien grooten Vreeden Vorst.
De Man Gods Davidt, laat in Psalm gezang zig hooren;
En zingt tot Lof van dien, die hem had uitverkooren.
De wyzen Salomon, bezielt door Godes Geest,
Ontfloot Gods raad-besluit, en schoeiden op dien Leest;
Door Woorden vol van merg, die 't steenen Hart verbreeken.
Die de Opper-Wysheid mind, behoort deez Taal te spreken,
Gelyk die eertyds door Gods Mond is voortgebracht:
Niet door vertaaling, maar in zuiverheid en kracht.
Juich bloeyend Nederland! u mag dit Heil gebeuren:
Gy ziet de banden der Onwetendheid verscheuren!
De vlyt van SOESMAN, in de Moeder-Taal volleerd,
Schenkt ons dit nuttig Werk; zo lang gewenscht, begeerd
Door schrandre Mannen en beroemde Godgeleerden.
Een Leidstar voor de geen, die in Gods Huis verkeerden,
Deez Goddelyke Taal, niet konden recht verstaan.
Hier is 't gebaande spoor: Hy wyft den weg ons aan,
Waar langs men waardig kan den Tempel Gods betreden;
Met vaste gangen, en onwankelbaare schreeden.
Hebt dank, Geleerden Jood, uw Werk is roemens waard;
Wyl gy zo vlytig hebt een schat by een vergaard,
Van Taalkund', dat uw naam in zeegening doet leeven,
Zo lang den Aardkloot word in kringen rond gedreeven.
Voleindigt schrandren Man; ontdek aan Abrams zaadt,
Deez eerste Grondspraak, vol van Goddelyk cieraadt!
Is u myn bystand waard? wel aan, laat ons de Schriften,
En 't Goddelyk Verbond, van waan en dwaling schiften:
Zo straal de waarheid, in het oog van ieder een;
En ISRELS BRUIDSCHAT werde aan Jacobs zaad gemeen!
Het krooft van Japhet, moet de Tente Sems bewoonen:
Zo zal Messias beide in 't eind met Heil bekroonen.

JOAN WILHEM CLAUS VAN LAAR.

Uit myn studeerkamer den

1 February 1741.